

من به الله متعال پناه می برم که در بین شما دوست خالصی داشته باشم، برای اینکه الله متعال من را دوست خالص خود قرار داده است، همانطور که ابراهیم را دوست خالص خود قرار داده است، و اگر در بین امتم کسی را دوست خالص خویش قرار می دادم، ابو بکر را دوست خالص خویش قرار می دادم.

جندب بن عبدالله - رضی الله عنه - گفته اند: شنیدم که پیامبر - صلی الله علیه و سلم - پنج روز قبل از وفاتشان می فرمودند: "من به الله متعال پناه می برم که در بین شما دوست خالصی داشته باشم، برای اینکه الله متعال من را دوست خالص خود قرار داده است، همانطور که ابراهیم را دوست خالص خود قرار داده است، و اگر در بین امتم کسی را دوست خالص خویش قرار می دادم، ابو بکر را دوست خالص خویش قرار می دادم، آگاه باشید: کسانی که قبل از شما بوده اند، آرامگاه پیامبرانشان را به مسجد تبدیل کردند، آگاه باشید: آرامگاه ها را به مسجد تبدیل نکنید، من شما را از این کار منع می کنم".

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر - صلی الله علیه و سلم - کمی قبل از وفاتش با امت خویش سخن مهمی می گویند، از مکانت خود نزد الله متعال خبر می دهند، و اینکه به بالاترین مقام محبت رسیده است، همانطور که ابراهیم - علیه السلام - به آن مقام رسیده اند، و برای همین دوست خالص داشتن غیر از الله را برای خود نفی کرده اند؛ زیرا قلبشان از محبت، تعظیم، و شناخت الله متعال لبریز شده بود، و گنجایش کسی دیگری را نداشت، و دوستی خالص در قلب مخلوق تنها برای یک نفر امکان پذیر است، و اگر در بین خلق دوست خالصی می داشتند، این دوست خالص ابو بکر صدیق - رضی الله عنه - می بودند، و این اشاره ای به فضیلت ابو بکر - رضی الله عنه - و جانشین قرار دادن وی بعد از خودشان می باشد، سپس خبر غلو کردن یهود و نصارا در آرامگاه های پیامبرانشان را بیان نموده اند، تا اینکه آنها را به پرستشگاه های شرکی در آورده بودند، و امت خویش را از انجام دادن کاری مانند کار آنان منع کرده است، و نصارا تنها یک پیامبر دارند که آن عیسی - علیه السلام - است، اما بر این باورند که در زمین آرامگاهی دارد، و اینکه در حدیث لفظ «أنبیائهم» آمده، جمع به اعتبار مجموع می باشد. و صحیح آن است که عیسی - علیه السلام - (به آسمان) بالا برده شد، و نه به صلیب کشیده شد، و نه دفن گردیده است.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

